

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága ügyvéd által képviselt felperesnek ügyvéd által képviselt alperes ellen élettársi közös vagyron megosztása iránt a Soproni Városi Bíróságon P.20.828/2003. számon megindított és másodfokon a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Pf.20.309/2007/6. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes részéről 57. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 168.000 (egyszázhatvannyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felek élettársi vagyronközösségét megszüntette. A v-i 297. hrsz. alatt nyilvántartott lakóház, udvar 1171 m², a Sz. J. út alatti megjelölésű belterületi ingatlan II/8. alatti, a felperes tulajdonaként nyilvántartott 1/2 tulajdoni hányadát 4.582.747 forint megváltási ár ellenében az alperes tulajdonába adta és az alperest a megváltási ár 60 napon belüli megfizetésére kötelezte. Rendelkezett a földhivatal megkeresése, az illeték és a perköltség megfizetése tárgyában.

Az ítélet indokolása szerint a peres felek 2000. májusától 2002. júniusáig éltek élettársi kapcsolatban. Ezen időszak alatt vásárolták meg (2000. június 7-én) a perbeli családi házas

ingatlant a szerződésben feltüntetettől eltérő 3.500.000 forint vételárért, egymást közt 1/2-1/2 tulajdoni arányban. Ezt követően az ingatlant átalakították és bővítették. A vételárhoz mindketten közel azonos mértékben hozzájárultak különvagyonaikkal. Ezen kívül felhasználtak az építkezéssel összefüggésben 1.500.000 forint OTP-től közösen felvett hitelt és az alperes által felvett 280.000 forint folyószámla B-hitelt.

A felújítás és átalakítás az élettársi kapcsolat megszűnése miatt nem fejeződött be. Az életközösség megszűnése után a megvásárolt csempe a felperes birtokába került, a felperes a mosdót beépítette, befalazott egy fürdőkádat és elkezdte a konyhabútor beépítését.

A bíróság a felek közreműködésének arányát egyenlő mértékűnek tekintette, nem fogadta el a felperes oldalán azon okiratok bizonyítékokat, melyek szerint a felperes szülei és nagyanyja az ingatlan megszerzéséhez olyan anyagi támogatást nyújtott volna, amely a felperes javára a tulajdoni hányad mértékét növelte volna. Ezt azzal indokolta, hogy a közeli hozzátartozói kapcsolat miatt a felperesi szülők nem érdektelenek, önmagában ez a bizonyíték a kétséget kizáró bizonyossághoz nem elegendő.

A bíróság az ingatlan forgalmi értékét 9.000.000 forintban állapította meg és az ítélet 5. oldalán részletezett elszámolás eredményeként kötelezte az alperest 4.582.747 forint megfizetésére.

A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest másodfokú perköltség fizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolásában a másodfokú bíróság a megállapított tényállással és jogi döntéssel egyetértett. A fellebbezésben foglaltak alapján kiemelte, hogy a bíróság helytállóan hagyta figyelmen kívül a felperes által becsatolt ajándékozási szerződéseket, mert a közeli hozzátartozói kapcsolat miatt a szülők nem érdektelenek, önmagában a szerződések kétséget kizáró bizonyításhoz nem vezetnek. Hozzá tartozók esetében az ő nyilatkozatukat fokozottan kell vizsgálni és az összes körülmény mérlegelésével lehet azt értékelni. A perbeli ajándékozási szerződések, mint okiratok, nem esnek más tekintet alá, mint a hozzátartozók szóbeli nyilatkozata. Osztotta az elsőfokú bíróság megállapításait a felek jövedelmi viszonyai és az ingatlan vétele és az építésben való közreműködésük arányát illetően is.

A jogerős ítélet megváltoztatásával „a teljes bizonyító erejű magánokiratokkal igazolt” különvagyonai beruházásai javára való elszámolása iránt a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 196. §-ának (1) bekezdését sérti, mert a teljes bizonyító erejű magánokiratokban foglalt pénz-ajándékozások az eljáró bíróságok annak ellenére hagyták figyelmen kívül, hogy az alperes azokkal szemben semmilyen bizonyítási indítványt sem tett. A bizonyítási teher szabályaira figyelemmel azok figyelmen kívül hagyása lényeges eljárási szabálysértésnek minősül. Sérelmezte azt is, hogy az ingatlan felújításában részt vett barátai és ismerősei munkavégzését az eljáró bíróságok a javára nem számolták el, és az építkezésben való közreműködésük arányát azonosnak ítélték.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmét eljárási szabálysértésekre alapította.

1.) Elsődlegesen a Pp. 196. §-ának (1) bekezdése megsértését állította. E jogszabály szerint a magánokirat - ha a törvényben felsorolt alaki követelményeknek megfelel - az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy az a jogszabályban feltüntetett alakiságok valamelyikének megfelel.

A Pp-nek a magánokiratokról rendelkező szabályai az elkészítés követelményeit és a magánokiratok bizonyító erejét szabályozzák akként, hogy ha a jogszabályban írt alaki feltételek valamelyikének megfelel az, teljes bizonyítékul szolgál az abban tett nyilatkozat megtételére, a nyilatkozat helyére és idejére, egyéb körülményeire. Nem bizonyítja viszont a teljes bizonyító erejű magánokirat a benne foglalt tény valóságát. A bíróság ugyanis - az alakilag szabályszerűen kiállított okirat mellett is - a Pp. 206. §-ának (1) bekezdés értelmében szabadon mérlegelheti a bizonyítás anyagát, mert a teljes bizonyító erejű magánokirat tartalmi valóságát illetően nem áll fenn kötőerő.

Az alperes az okiratban foglaltak tartalmi valóságát vitássá tette, az abban foglaltakat a bizonyítékok mérlegelésének eredményeként a bíróság kétségesnek látta. A különvagyon kétséget kizáró bizonyítottságának hiányában pedig az eljáró bíróságok a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási teher főszabályának helyes alkalmazásával értékelték a felperes terhére, mert állításainak kétséget kizáró bizonyítása őt terhelte volna. Az pedig nem eljárási szabálysértés, ha a bíróság a bizonyítékokat nem úgy értékeli, ahogyan azt a fél helyesnek tartja.

2.) A felperes felülvizsgálati kérelme további részében a közreműködés arányának megállapítását vitatta, e körben kérelme felülmérlegelésre irányult.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy nem képezheti a felülvizsgálat alapját a mérlegeléssel megállapított tényállás, ha az nem iratellenes, és nyilvánvalóan okszerűtlennek sem tekinthető. Ilyen körülményt a felperes nem is állított. A Pp. 270. §-ának (1) és Pp. 275. §-ának (3) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a tényállás megállapítás módjára és az ügy érdemi elbírálására is lényegesen kiható eljárási szabálysértés hiányában nincs jogi lehetőség a szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás felülvizsgálati eljárás keretében történő felülmérlegelésének, a bizonyítékok újbóli értékelésének.

A felperes által hivatkozott, az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lévő eljárási szabálysértés nem áll fenn, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem eredményre nem vezetett. A Pp. 270. § (1) bekezdés szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a Legfelsőbb Bíróság a felperest kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére és a 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján megállapította, hogy a felperes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2008. március 18.

a tanács elnöke, előadó bíró, bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő